

N:o 178.

Af herr **S. J. Enander**, *om anslag till okulärundersökning för järnväg från Enskäla till Vikarsjön.*

Med hänvisning till motiveringen i min föregående motion n:o 177 hemställes,

att Riksdagen må besluta för verkställande af okulärundersökning för en tertiärbana med normal spårvidd af 1,435 meter inom Härjedalen från någon punkt vid Enskäla på den projekterade inlandsbanedelen Sveg—Brunflo till Vikarsjön i Hede på extra stat för år 1909 bevilja ett anslag af 570 kronor med rätt för Kungl. Maj:t att under innevarande år låta förskottsvis helt eller delvis utanordna nämnda belopp.

Stockholm den 26 januari 1908.

S. J. Enander.

N:o 179.

Af herr **S. J. Enander**, *om skrifvelse till Kungl. Maj:t angående byggande af järnväg mellan Sveg och Brunflo.*

Med åberopande af och hänvisning i tillämpliga delar till motiveringen i min motion n:o 177 och ytterligare motivering, som torde få presteras inför respektive utskottet, hemställes,

att Riksdagen ville i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, det tacktes Kungl. Maj:t snarast möjligt för Riksdagen framlägga förslag till inlandsbanedelens Sveg—Brunflo färdigbyggande fortast ske kan.

Stockholm den 26 januari 1908.

S. J. Enander.

N:o 180.

Af herr **S. J. Enander**, om skrifvelse till Kungl. Maj:t angående indragning af förste provinsialläkarebefattningarne m. m.

Sverige äger en egendomlig institution af ganska dubiöst värde, hvilken knappt torde hafva sin motsvarighet inom något annat land på jorden. Den benämnes »förste provinsialläkareinstitution». Redan före midten af förra århundradet väckte dåvarande sundhetskollégium förslag om inrättande af en dylik institution, men denna kom först till stånd 50 år därefter eller vid 1891 års början och då, såsom nogsam bekant, ingalunda i följd af något inom läkarekretsar allmännare erkänt behof, utan, efter hvad med säkerhet påstås, såsom en så godt som framtvingen kompromiss mellan å ena sidan stora och trängande ekonomiska intressen, som sammanhängde med de civila tjänsteläkarnes löneroglering, och å den andra det aldrig slumrande begäret efter förökad byråkratisk maktbefogenhet.

Å ena sidan kan institutionen således ej anses som en modern inrättning, hvars behof skulle ha framkallats af och som skulle arbeta i öfverensstämmelse med läkarevetenskapens nuvarande ståndpunkt, som ju anses vara en helt annan än den, samma vetenskap intog före nuvarande utvecklingsperiod, som medfört fullständigt ändrade förhållanden beträffande både vetenskapliga och sociala förhållanden.